

عنوان مقاله:

اثر دو داروی مکمل ترکیبی گیاهی بر کیفیت زندگی مرتبط با سلامت در بیماران دیابت نوع ۲

محل انتشار:

مجله دستاوردهای روانشناختی، دوره 30، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

شیمنا نعمت الهی - مرکز تحقیقات تغذیه و بیماری های متابولیک و پژوهشکده علوم بالینی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران

فاطمه برازجانی - گروه آموزشی تغذیه، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران.

غلامرضا پیشداد - مرکز تحقیقات غدد و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران

مهرنوش ذاکرکیش - پژوهشکده سلامت، مرکز تحقیقات دیابت، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران

فروغ نامجویان - گروه فارماکونوزی و گروه داروسازی سنتی ایران، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران

کامبیز احمدی انگالی - مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی سلامت، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران و گروه آمار و اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

افزایش شیوع دیابت به دلیل افزایش عادات غذایی ناسالم و سبک زندگی کم‌تحرک موجب افزایش التهاب و عدم بالانس وضعیت گلیسمی و به دنبال آن سطح کیفیت زندگی کاهش می یابد. مطالعه حاضر با هدف بررسی تاثیر مکمل بربرین و شنبلیله در بیماران مبتلا به دیابت نوع ۲ طراحی و انجام شد. یک کارآزمایی بالینی تصادفی کنترل شده بر روی ۵۰ بیمار مبتلا به دیابت نوع ۲ انجام شد. انتخاب شرکت کنندگان به صورت تصادفی به دو گروه مداخله و دارونما صورت گرفت و گروه مداخله به تعداد ۲۵ نفر که روزانه با دریافت ۳ کپسول ۵۰۰ میلی گرمی (۳۰۰ میلی گرم بربرین + ۲۰۰ میلی گرم پودر دانه شنبلیله) و گروه دارونما به تعداد ۲۵ نفر، روزانه ۳ کپسول ۵۰۰ میلی گرمی دارونما به مدت ۱۲ هفته دریافت کردند. ۱۷ نفر از هر گروه مورد مطالعه زن و ۸ نفر مرد بودند. در ابعاد کیفیت زندگی گروه مداخله افزایش معنی داری مشاهده شد و در گروه دارونما در پایان مطالعه فقط در ۳ مورد از ابعاد معنی دار شد. میانگین نمره خلاصه مولفه جسمی (PCS) از ابتدا تا هفته ۱۲ به طور قابل توجهی تقریباً در دوگروه مداخله ($0.5/6 \pm 26/49$) و دارونما ($0.5/5 \pm 28/49$) مشابه بود. تغییرات میانگین درون گروهی نمره خلاصه مولفه ذهنی (MCS) در ابتدای مطالعه در گروه مداخله ($P=0.01/0$) بیشتر از گروه دارونما ($P=4/0$) بود. از ابتدا تا انتهای اجرای پژوهش و مصرف مکمل ترکیبی در دو مولفه ارتباط معنی داری یافت نشد. ترکیب مکمل بربرین و دانه شنبلیله می تواند منجر به بهبود کیفیت زندگی بیماران دیابتی شده و در نتیجه می‌توان از نقش ضد دیابتی و ضد التهابی آن حمایت کرد.

کلمات کلیدی:

بربرین، دیابت نوع ۲، شنبلیله، کیفیت زندگی، وضعیت گلیسمیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1891523>

